

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Vabariigi Valitsus
määrus
terviktekst
01.01.2004
Hetkel kehtiv

Peremehe tu ehitise hõivamise korra kinnitamine

Vastu võetud 08.08.1996 nr 211

[RT I 1996, 60, 1114](#)

jõustumine 22.08.1996

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
16.12.1998	RT I 1998, 110, 1820	22.12.1998
21.12.1999	RT I 1999, 98, 873	01.01.2000
19.12.2003	RT I 2003, 83, 569	01.01.2004

[Asjaõigusseaduse rakendamise seaduse](#) (RT I 1993, 72/73, 1021; 1994, 53, 889; 66, 1159; 94, 1609; 1995, 22, 327; 57, 979; 1996, 36, 738) paragrahvi 13 lõike 2 alusel Vabariigi Valitsus määrab:
Kinnitada "Peremehe tu ehitise hõivamise kord" (juurde lisatud).

Kinnitatud
Vabariigi Valitsuse
8. augusti 1996. a.
määrusega nr. 211

Peremehe tu ehitise hõivamise kord

1. Käesolev kord reguleerib hoone ja rajatise kui peremehe tu ehitise hõivamist asjaõigusseaduse rakendamise seaduse paragrahvi 13 lõike 2 alusel. Käesolev kord ei laiene õigusliku aluseta püstitatud ehitisele.
2. Käesoleva korra alusel saab hõivata vallasasjaks olevat ehitist.
3. Ehitis on peremehe tu, kui ehitise omanik on lõpetanud ehitise valduse omandist loobumise tahtega vastavalt asjaõigusseaduse (RT I 1993, 39, 590; 1995, 57, 976; 1996, 45, 848) paragrahvi 96 lõikele 3.
4. Omanik on lõpetanud ehitise valduse, kui ta on loobunud tegelikust võimust asja üle. Valduse lõppemise üle otsustatakse asjaolude alusel vastavalt asjaõigusseaduse paragrahvile 39.
5. Ehitise omandist loobumise tahte olemasolu eeldatakse, kui ehitise omanik on väljendanud omandist loobumist või kui ehitise omanik ei ole teada.
6. Kui ehitise füüsilisest isikust omaniku viibimiskoht ei ole teada ning ta ei ole teatanud omandist loobumisest, tunnistatakse ta teadmata kadunuks tsiviilseadustiku üldosa seaduse (RT I 1994, 53, 889; 89, 1516; 1995, 26C28, 355; 49, 749; 87, 1540; 1996, 40, 773; 42, 811) paragrahvi 27 järgi.
7. Ehitise omaniku kindlakstegemisel on määravaks riikliku ehitisregistri ja kohaliku omavalitsuse õiendid, teised dokumendid ja tunnistajate ütlused.
[[RT I 2003, 83, 569](#)– jõust. 1.01.2004]
8. Ehitise peremehe tuse selgitab välja kohalik omavalitsus, kes hindab ehitist ja võtab selle arvele. Kui ehitisel ei ole valdajat, määrab kohalik omavalitsus ehitisele hooldaja.
9. Pärast ehitise arvelevõtmist avaldab kohalik omavalitsus ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded ja kohalikus ajalehes teate hõivatava ehitise, selle asukoha ning viimase teadaoleva omaniku kohta. Teade peab sisaldama üleskutset esitada vastuväiteid ehitise peremehe tuse või selle kohaliku omavalitsuse poolt hõivamise kohta teates määratud tähtpäevaks. Vastuväidete esitamise tähtaeg ei või olla lühem kui kaks kuud.
[[RT I 1999, 98, 873](#)– jõust. 1.01.2000]
10. Valla- või linnavalikogu või tema ülesandel valla- või linnavalitsus vaatab läbi esitatud vastuväited ja otsustab, kas ehitis on peremehe tu või mitte.
11. Kohalikele omavalitsusele esitatakse dokumendid, mis tõendavad ehitise õiguslikul alusel püstitamist ja käesoleva korra punkti 9 nõuete täitmist.
12. [Kehtetu]
13. Peremehe tu ehitise hõivamise õigus ja kohustus on kohalikul omavalitsusel ja riigil. Kui riigivaraseaduse (RT I 1995, 22, 327; 1996, 36, 738; 40, 773; 48, 942) paragrahvi 4 lõikes 1 nimetatud riigivara valitseja esitab käesoleva korra punktis 9 nimetatud vastuväited ja Vabariigi Valitsus otsustab tema taotluse alusel, et ehitis

on vajalik riigivõimu teostamise otstarbeks, hõivab peremehetuks tunnistatud ehitise Vabariigi Valitsuse poolt määratud riigivara valitseja. Sel juhul tasub viimane kohalikule omavalitsusele ehitise peremehetuse tuvastamisega seotud kulud.

14. Pärast kohaliku omavalitsuse volikogu otsuse jõustumist ehitise peremehetuse tuvastamise kohta võtab hõivaja ehitise oma valdusse, mille kohta koostatakse senise valdaja või hooldajaga vastav akt. Nimetatud akt koos kohaliku omavalitsuse volikogu otsusega on aluseks hõivaja kandmiseks riiklikusse ehitisregistrisse ehitise omanikuna.

[RT I 2003, 83, 569– jõust. 1.01.2004]